

УДК 087.5
Б72

Створено в рамках проєкту #stop_sexтинг
за інформаційної підтримки Уповноваженого Президента України
з прав дитини та ПрАТ «Київстар»

Серія «Завтра в школу»
Заснована 2010 року

Іра Бова

Б72 Халпі та її суперсила. — Харків : Юнісофт, 2020. — 40 с.: іл.
(Серія «Завтра в школу».)
ISBN 978-966-935-936-0

Як говорити з дітьми про безпеку в мережі? Письменниця Іра Бова створила для цієї делікатної теми безпечний світ — казкову історію черепашки Халпі, з якої діти дізнаються надзвичайно важливі речі.

Чи можна довіряти незнайомцям? Чи треба розповідати батькам, якщо хтось змушує робити те, чого не хочеш, або вимагає інтимні фото?.. Книга стане добрим стартом для розмов про ситуації, що можуть трапитися в інтернеті.

УДК 087.5

© Іра Бова, текст, 2020
© Бардєєва О. А., ілюстрації, 2020
© ПП «Юнісофт», матеріальні права, 2020

ISBN 978-966-935-936-0

Уповноважений Президентом
з прав дитини

 КИЇВСТАР

STOP
sexTING

Несподіваний новий друг

Кожен день черепашки на ім'я Хаппі проходив однаково щасливо. Зранку мама й тато будили її поцілунками, потім Хаппі вмивалася, снідала і йшла до школи. Ой, ні! Ще вона обов'язково знімала піжаму й одягала свій зелений панцир*. Бо ніхто не має бачити черепашок без панцира!

* Пам'ятайте, друзі, що Хаппі — персонаж казки. Справжні черепашки панцир не знімають і існувати без нього не можуть!

Тож Хаппі вдягала свій гарний панцир, який, до речі, їй дуже пасував, підкреслював її великі карі очі, і йшла до школи. Там вона вчилася, спілкувалася й гралася з друзями, а потім знову поверталася додому. За вечерею розповідала батькам про свій день, робила домашні завдання, трохи теревенила з друзями в зообуці, перевдягалася в піжаму й лягала спати.

Що таке зообук, запитаєте ви?

Майже в кожного звірятка у школі була сторінка в зообуці. Це такий сайт, де можна виставляти свої фотографії, вітати друзів із днем народження й питати про домашнє завдання, якщо раптом забув, у якому саме зошиті його записав. А ще важливо слідкувати, щоб в інтернеті з'являлися тільки ті світлини, які тобі подобаються. Бо вони можуть ненароком потрапити до шкільної газети без твого дозволу. Як там кажуть, «що потрапило в мережу, копіюється без межі».

Та одного ранку життя Хаппі стало ще цікавішим. Черепашка отримала в зообуці повідомлення від тритона: «Привіт! Давай дружити!»

«Несподівано якось, — подумала Хаппі. — Цікаво, хто це?»

Це їй справді було досить несподівано, бо раніше на її сторінку заходили лише ті звірятка, з якими вона спілкувалася у школі. Але Хаппі здалося, що це гарна нагода збільшити коло друзів. Звичайно ж, вона спробувала дізнатися все можливе про цього тритона, щоб не потрапити в халепу: перевірила спільних знайомих, переглянула всі фотографії. Ніби нічого підозрілого, лише те, що свою сторінку в зообуці він підписав «Тритон». Але це було радше кумедним, аніж дивним. Невже тритона назвали Тритоном? Це ж як написати «черепашка Черепашка»! Але Хаппі вирішила про це не питати. Тому, ретельно дослідивши сторінку незнайомця, вона відповіла одним словом: «ОК».

Відтоді черепашка Хаппі почала дружити з тритоном Тритоном і проводити в зообуці більше часу. Їй дуже подобалося з ним спілкуватися. Про що розмовляли? Та про все! Про вчителів, про друзів, про нудні завдання й цікаві пригоди у школі. Обмінювалися різними кумедними картинками й улюбленою музикою. Листування в мережі було ще й досить особистим. Розповідали про хвилювання, несправедливість і страхи. Тому тритон

попросив черепашку тримати їхнє спілкування в таємниці. І Хаппі погодилася. Їй здавалося, що новий друг знає її краще за всіх, розуміє більше за всіх і підтримує частіше за всіх.

«Як чудово, що в мене є такий друг», — інколи ввечері думала Хаппі й, щаслива, засинала.

Халена,
про яку хочеться
мовчати

